

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/44/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200378
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200378.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: V. O., bytom L., zastúpený: JUDr. Ondrej Krempaský, advokát so sídlom Strojnícka 8, 821 05 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova č. 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: MF/027186/2012-23 zo dňa 07.12.2012, o povinnosti vrátiť neprávom vyplatenú sumu na výsluhovom dôchodku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. októbra 2014, č.k. 5S/53/2013-34, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. októbra 2014, č.k. 5S/53/2013-34, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 11791187/2012-1010400 zo dňa 24.09.2012 o uložení povinnosti žalobcovi vrátiť vyplatenú sumu na výsluhovom dôchodku za obdobie od 17.09.2010 do 31.07.2012 vo výške 6 534,55 €. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca bol dňa 19.07.2012 opätovne zaradený do štátnej služby vykonávanej v služobnom pomere (oznámenie Colného úradu v Michalovciach č. 1010501/1085779/2012 zo dňa 19.07.2012 Finančnému riaditeľstvu SR). Následne prvostupňovým rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR bola žalobcovi podľa § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) uložená povinnosť vrátiť sumu 6 534,55 €, ktorá mu bola vyplatená neprávom na výsluhovom dôchodku za obdobie od 17.09.2010 do 31.07.2012, keďže mu bol za uvedené obdobie doplatený služobný príjem (§ 79 ods. 1 písm. a/ - I/ zákona č. 200/1998 Z.z.). Odvolanie žalobcu žalovaný zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie o skončení jeho služobného pomeru prepustením bolo v súdnom konaní o žalobe zrušené, preto v zmysle § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, jeho služobný pomer trval od 17.09.2010; namietal nezákonnosť rozhodnutia o preplatku z dôvodu nemožnosti aplikácie ustanovenia § 113 ods. 2 písm. g/ bodu 2 zákona č. 328/2002 Z.z., keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohol vedieť alebo predpokladať, že sa mu táto dávka vyplatila neprávom.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal krajský súd preukázané, že žalobca bol rozhodnutím žalovaného zo dňa 12.11.2010 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Colného úradu v Michalovciach zo 16.09.2010, prepustený zo služobného pomeru colníka dňom 16.09.2010, a že v dôsledku zrušenia týchto rozhodnutí rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S/6/2011-60 zo dňa 19.01.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/21/2012 zo dňa 03.07.2012, služobný pomer žalobcu podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. trval od 01.06.1991 do 30.09.2012, ktorým dňom bol žalobca uvoľnený zo služobného pomeru.

Krajský súd poukázal na to, že predpokladom vzniku povinnosti poberateľa dávky vrátiť túto dávku, je v zmysle § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. okolnosť, že poberateľ mal vedomosť alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila. Vyslovil názor, že pokiaľ žalobca napadol odvolaním a neskôr žalobou rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, musel si byť vedomý, že môže dôjsť k zrušeniu tohto rozhodnutia, o čo sa svojim konaním snažil, a teda z okolností musel logicky predpokladať, že vyplácané dávky výsluhového dôchodku môžu byť vyplácané neoprávnene, pretože mu patrí služobný príjem. Na tom základe krajský súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla povinnosť vrátiť výsluhový dôchodok za obdobie, počas ktorého mu nepatrilo. Rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a preto žalobu zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. , keďže krajský súd dospel k nesprávnemu právnomu záveru a nesprávnym skutkovým zisteniam.

Namietol, že rozhodnutie žalovaného nemožno oprieť o ustanovenie § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. Krajský súd sa nijako nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že výsluhový dôchodok poberal oprávnene na základe právoplatného rozhodnutia colného riaditeľstva a poberal ho až do momentu, kedy bol opätovne zaradený do štátnej služby. Avšak opätovné zaradenie do služobného pomeru z dôvodu predchádzajúceho nezákonného ukončenia tohto služobného pomeru podľa žalobcu nie je dôvodom na vrátenie výsluhového dôchodku ak tento stav nezavinil žalobca. Rovnako nie je dôvodom na vrátenie výsluhového dôchodku (vyplatenej časti) doplatený služobný plat.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Finančného riaditeľstva zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadala, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania z titulu právnej služby v celkovej výške 679,44 €.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril. Bolo mu doručené dňa 18.02.2015.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č.162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku („O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania a v medziach žaloby (§ 212 ods. 1 a § 250j ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia

pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného o povinnosti žalobcu vrátiť neprávom vyplatené sumy (preplatok) na výsluhovom dôchodku za obdobie od 17.09.2010 do 31.07.2012.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že rozhodnutie vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/6/2011-60 zo dňa 19.01.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/21/2012 zo dňa 03.07.2012, čoho zákonným následkom v zmysle § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. bolo trvanie služobného pomeru žalobcu až do 30.09.2012.

Odvolaciu námietku, že rozhodnutie žalovaného nemožno oprieť o ustanovenia § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. a že krajský súd sa nijako nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že neexistuje zákonný nárok na vrátenie vyplateného výsluhového dôchodku v určenej časti, odvolací súd považoval za nedôvodnú.

Krajský súd svoj názor totiž odôvodnil, že pokiaľ žalobca napadol odvolaním a neskôr žalobou rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, musel si byť vedomý, že môže dôjsť k zrušeniu tohto rozhodnutia, o čo sa svojim konaním snažil, a teda z okolností musel predpokladať, že vyplácané dávky výsluhového dôchodku môžu byť vyplácané neoprávnene, pretože mu patrí služobný príjem.

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem podľa § 79 ods. 1 písm. a/ až písm. l/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Podľa § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 15 rokov.

Pod pojmom policajt sa na účely zákona č. 328/2002 Z.z. rozumie aj colník (§ 1 ods. 2).

Žalobca sa preskúmania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru domáhal žalobou; vzhľadom na vyššie citované ustanovenia musel minimálne predpokladať, že úspech v uvedenom konaní bude mať ten následok, že jeho služobný pomer trvá a teda, že v takom prípade nebude splnená podmienka skončenia jeho služobného pomeru ako jedna z podmienok vzniku nároku na výsluhový dôchodok. Bez ohľadu na dĺžku trvania konania (konaní) vo veci prepustenia zo služobného pomeru colníka teda musel predpokladať, že v prípade jeho úspechu v konaní, teda v prípade, že rozhodnutie o prepustení bude zrušené, nesplní (hoci aj následne) podmienku skončenia služobného pomeru pre vznik nároku na výsluhový dôchodok od 17.09.2010. Keďže jeho služobný pomer nikdy neskončil a naďalej trval, tak je logické, že nemal nárok na vyplatenie výsluhového dôchodku za obdobie od 17.09.2010 do 31.07.2012. Následné tvrdenie žalobcu, že mu patrí ako výsluhový dôchodok, tak aj doplatok služobného platu za totožné obdobie opodstatnene, z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval za nedôvodné a účelové.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je súladné so zákonom, preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v tomto

konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.